

Наистинѣ, това щяше да е много рано, ако да се говоряше тука за критическо запознаване, нѣ тукъ се разбира непосредствено запознаване, и искася само, дѣте-то да погледне на прѣдмѣты-ты съ дѣтинскы-ты си ясны очи и народны, да се изрази съ сполучены думы и съ истинскый духъ на народный языкъ.

То се знае, че има много притчи, които дѣте-то мѣчно може да разбере, нѣ има и много такывы, кои-то идѣтъ за него.

Ако и да има туряны понѣйдѣ и такывы притчи, на които нѣравствена-та мисль е тврѣдѣ висока за дѣте-то, то е направено, защото въ тѣя притчи има двѣ мысли: една вѣнкашна, живописна, напълно достѣпна за дѣте-то, и друга — вѣтрѣшна, недостѣпна, за коя-то вѣнкашна-та служи като живописно облѣкло. На дѣца-та трѣбва да се казва само вѣнкашна-та мисль на тѣя притчи; така пратчя: *желѣзо-шо се кове, доклѣ е горящо* може да се истлъкува на дѣца-та само вѣнкашнѣ-тѣ и странѣ: дѣца-та нека докажатъ, защо се кове желѣзо-то горящо, та не студено; и то е доста. Или, за пр., въ притчя: *ошѣ дебело дръво обръчъ се не вие* — нека дѣца-та докажатъ, защо се не вие. Нѣравствена-та мисль на притчѣ-тѣ може да се остави безъ да се истлъкува.

Притчя-та е още добра и затова, че въ нея, ако и да е тя много кѣсичка, все ще има нѣщо, което дѣте-то може да разбере: прѣдставлява единъ малкъ умственъ задаткъ, който много иде спорядѣ силѣ-тѣ на дѣца-та.

Гашанкы сѣ туряны не сѣ намѣрение да ги отгаткуватъ дѣца-та сами, което често може да се случи, кога гатанка-та е лесна; нѣ за да се даде на